ໂດຍປະທານທອມັສ
ແອັສ ມອນສັນ

ການເອີ້ນ ໃຫ້ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ຊ່ອຍ ໃຫ້ ລອດ

ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮອນຝ່າຍເລກຈະຮູ້ວ່າຕົວຫານກາງຄືຫຍັງ. ສຳລັບ ໄພ່ພົນ ຍຸກ ສຸດ ທ້າຍ, ຈະ ມີ ຕົວ ຫານ ກາງ ທີ່ ຜູກ ມັດ ເຮົາ ເຂົ້າ ກັນ. ຕົວ ຫານ ນັ້ນ ເປັນ ການ ເອີ້ນ ຂອງ ເຮົາ ແຕ່ ລະ ຄົນ ໃຫ້ ຮັບ ແລະ ບັນ ລຸ ການ ມອບ ໝາຍ ໃນ ອານາ ຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຢູ່ ເທິ ງ ແຜ່ ນ ດິ ນ ໂລ ກ ນີ້.

ທ່ານ ເຄີ ຍ ເວົ້ າ ຈົ່ ມ ບໍ່ ເມື່ ອ ໄດ້ ຮັ ບ ການ ເອີ້ ນ? ຫລື ທ່ ານ ໄດ້ ຮັ ບ ເອົ າ ການ ເອີ້ ນ ດ້ ວ ຍ ຄ ວ າ ມ ຂ ອ ບ ຄຸ ນ ທີ່ ໄດ້ ມີ ໂ ອ ກ າ ດ ຮັ ບ ໃ ຊ້ ອ້ າ ຍ ເອື້ ອ ຍ ນ້ ອ ງ ຂ ອ ງ ທ່ ານ, ໂ ດ ຍ ທີ່ ຮູ້ ວ່ າ ພ ຣ ະ ບິ ດ າ ເທິ ງ ສ ະ ຫ ວ ັ ນ ຈ ະ ໃ ຫ້ ພ ອ ນ ແ ກ່ ຄ ົ ນ ທີ່ ພ ຣ ະ ອ ົ ງ ໄ ດ້ ເ ອີ ້ ນ?

ຂ້ ານ ພ ະ ເ ຈ ົ້ າ ຫ ວ ັ ງ ວ່ າ ທ່ ານ ຈ ະ ບ ໍ່ ສ ູ ນ ເ ສ ຍ ຈ ຸ ດ ປ ະ ສ ົ ງ ອ ັ ນ ແ ທ້ ຈ ິ ງ ຂ ອ ງ ໂ ອ ກ າ ດ ທ ີ່ ໜ້ າ ທ ະ ນ ຸ ຖ ະ ໜ ອ ນ ທ ີ່ ຈ ະ ຮ ັ ບ ໃ ຊ້ . ຈ ຸ ດ ປ ະ ສ ົ ງ ນ ັ້ ນ, ເ ປ ົ້ າ ໝ າ ຍ ນ ິ ລ ັ ນ ດ ອ ນ ນ ັ້ ນ, ໄ ດ້ ຖ ິ ກ ກ່ າ ວ ເ ຖ ິ ງ ຄ ື ກ ັ ນ ໂ ດ ຍ ພ ຣ ະ ຜ ູ້ ເ ປ ັ ນ ເ ຈ ົ້ າ ແ ລ ະ ພ ົ ບ ເ ຫ ັ ນ ຢ ູ່ ໃ ນ Pearl of Great Price ທ ີ່ ວ່ າ ນ ີ້ ຄ ື ວ ອ ງ ກ າ ງ ຂ ອ ງ ພ ຣ ະ ອ ົ ງ ແ ລ ະ ລ ັ ດ ສ ະ ໝ ີ ພ າ ບ ຂ ອ ງ ພ ຣ ະ ອ ົ ງ—ຄ ື ການ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ້ ເ ກ ີ ດ ຄ ວ າ ມ ອ ຈ 	maxe ແ ລ ະ ຊ ີ ວ ິ ດ ນ ິ ລ ັ ນ ດ ອ ນ ຂ ອ ງ ມ ະ ນ ຸ ດ.”[1]

ຂ ໍ ໃ ຫ້ ເ ຮ ົ າ ຈ ່ ົ ງ ຈ ື່ ຈ ຳ ວ່ າ ເ ສ ື ້ ອ ຄ ຸ ມ ຂ ອ ງ ການ ເ ປ ັ ນ ສ ະ ມ າ ຊ ິ ກ ໃ ນ ສ າ ດ ສ ະ ໜ າ ຈ ັ ກ ຂ ອ ງ ພ ຣ ະ ເ ຢ ຊ ູ ຄ ຣ ິ ດ ແ ຫ່ ງ ໄ ພ່ ພ ົ ນ ຍ ຸ ກ ສ ຸ ດ ທ້ າ ຍ ບ ໍ່ ໄ ດ້ ເ ປ ັ ນ ເ ສ ື ້ ອ ຄ ຸ ມ ທ ີ່ ຫ ລ ິ ມ ຢ ່ າ ງ ສ ະ ບ າ ຍ, ແ ຕ່ ເ ປ ັ ນ ເ ສ ື ້ ອ ຄ ຸ ມ ຂ ອ ງ ໜ້ າ ທ ີ່ ຮ ັ ບ ຜ ິ ດ ຊ ອ ບ. ໜ້ າ ທ ີ່ ຂ ອ ງ ເ ຮ ົ າ, ນ ອ ກ ເ ໜ ືອ ໄ ປ ຈ າ ກ ການ ຊ່ ອ ຍ ກ ູ້ ຕ ົ ນ ເ ອ ງ ແ ລ ້ ວ, ເ ຮ ົ າ ຍ ັ ງ ຕ ້ ອ ງ ຊ່ ອ ຍ ນ ຳ ພ າ ຄ ົ ນ ອ ື່ ນ ໆ ໄ ປ ຫ າ ອ ານ າ ຈ ັ ກ ຂ ຶ້ ນ ສ ູ ງ ຂ ອ ງ ພ ຣ ະ ເ ຈ ົ້ າ ນ ຳ ອ ີ ກ.

ໂ ດ ຍ ການ ເ ດ ີ ນ ໄ ປ ຕ າ ມ ເ ສ ັ້ ນ ທ າ ງ ຂ ອ ງ ການ ຮ ັ ບ ໃ ຊ້ ພ ຣ ະ ເ ຈ ົ້ າ, ເ ຮ ົ າ ຈ ະ ບ ໍ່ ເ ຄ ີ ຍ ເ ປ ັ ນ ແ ບ ບ ລ ະ ຄ ອ ນ ເ ຊ ັ ກ ສ ະ ເ ປ ຍ ກ ່ ຮ ວ ກ ັ ບ ພ ະ ຄ າ ດ ິ ນ ານ ໂ ວ ສ ີ. ໂ ດ ຍ ທ ີ່ ຖ ິ ກ ປ ົ ດ ອ ອ ກ ຈ າ ກ ຕ ຳ ແ ໜ່ ງ ທ ີ່ ໄ ດ້ ຮ ັ ບ ໃ ຊ້ ກ ະ ສ ັ ດ ຂ ອ ງ ເ ພ ີ ່ ນ ເ ປ ັ ນ ເ ວ ລ າ ດ ົ ນ ນ ານ, ເ ພ ີ ່ ນ ໄ ດ້ ຮ ້ ອ ງ ທ ຸ ກ ດ ້ ວ ຍ ຄ ວ າ ມ ໂ ສ ກ ເ ສ ົ້ າ ວ່ າ:

ຖ້ າ ເ ຮ ົ າ ໄ ດ້ ຮ ັ ບ ໃ ຊ້ ພ ຣ ະ ເ ຈ ົ້ າ ຂ ອ ງ ເ ຮ ົ າ ພ ຽ ງ ແ ຕ່ ໜ້ ອ ຍ ດ ຽ ວ
ເ ຮ ົ າ ໄ ດ້ ຮ ັ ບ ໃ ຊ້ ກ ະ ສ ັ ດ ຂ ອ ງ ເ ຮ ົ າ,
ພ ຣ ະ ອ ົ ງ ຈ ະ ບ ໍ່ ປ ະ ຖ ິ ້ ມ ເ ຮ ົ າ ໃ ນ ຄ ຣ າ ວ ນ ີ້
*ຄ 	maxe ບ ໍ່ ປ ະ ຖ ິ ້ ມ ເ ຮ ົ າ ໃ ຫ້ ເ ປ ີ ດ ຍ ເ ປ ົ າ ຢ ູ່ ຕ ໍ່ ໜ້ າ ສ ັ ດ ຕ ູ ຂ ອ ງ ເ ຮ ົ າ.*[2]

ສ ະ ຫ ວ ັ ນ ຮ ອ ກ ຮ ້ ອ ງ ການ ຮ ັ ບ ໃ ຊ້ ແ ບ ບ ໃ ດ? ພ ຣ ະ ຜ ູ້ ເ ປ ັ ນ ເ ຈ ົ້ າ ຮ ອ ກ ຮ ້ ອ ງ ຫ ົ ວ ໃ ຈ ແ ລ ະ ຈ ິ ດ ໃ ຈ ທ ີ່ ເ ຕ ັ ມ ໃ ຈ; ແ ລ ະ ຄ ົ ນ ທ ີ່ ເ ຕ ັ ມ ໃ ຈ ແ ລ ະ ເ ຊ ື່ ອ ຟ ັ ງ ຈ ະ ໄ ດ້ ຢ ູ່ ດ ີ ກ ິ ນ ດ ີ ຢ ູ່ ໃ ນ ແ ຜ່ ນ ດ ິ ນ ສ ີ ໂ ອ ນ ໃ ນ ວ ັ ນ ເ ວ ລ າ ສ ຸ ດ ທ້ າ ຍ ນ ີ້.[3]

ຂ້ ານ ພ ະ ເ ຈ ົ້ າ ຈ ະ ສ ະ ຫ ວ ັ ງ ກ ເ ມື່ ອ ຂ້ ານ ພ ະ ເ ຈ ົ້ າ ຄ ິ ດ ກ ່ ຮ ວ ກ ັ ບ ຖ້ ອ ຍ ຄ ຳ ຂ ອ ງ ປ ະ ທ ານ ຈ ອ ນ ເ ທ ເ ລ ີ (1808–87) ທ ີ່ ວ່ າ: “ຖ້ າ ຫ າ ກ ທ່ ານ ບ ໍ່ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ການ ເ ອີ ້ ນ ຂ ອ ງ ທ່ ານ, ແ ລ ້ ວ ພ ຣ ະ ເ ຈ ົ້ າ ຈ ະ ໃ ຫ້ ທ່ ານ ຮ ັ ບ ຜ ິ ດ ຊ ອ ບ ຕ ໍ່ ຄ ົ ນ ທ ີ່ ທ່ ານ ອ າ ດ ຊ່ ອ ຍ ກ ູ້ ຖ້ າ ຫ າ ກ ທ່ ານ ໄ ດ້ ເ ຮ ັ ດ ໜ້ າ ທ ີ່ ຂ ອ ງ ທ່ ານ.”[4]

ເ ຊ ັ ່ ນ ດ ຽ ວ ກ ັ ບ ໂ ຄ ມ ໄ ຟ ໃ ຫ ຍ່ ແ ຫ່ ງ ຄ ວ າ ມ ດ ີ ງ າ ມ ເ ປ ັ ນ ຊ ີ ວ ິ ດ ຂ ອ ງ ພ ຣ ະ ເ ຢ ຊ ູ ເ ມ ື່ ອ ພ ຣ ະ ອ ົ ງ ໄ ດ້ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ສ າ ດ ສ ະ ໜ າ ກ ິ ດ ໃ ນ ບ ັ ນ ດ າ

ຜູ້ຄົນ. "ເຮົາຢູ່ທ່າມກາງພວກເຈົ້າເໝືອນດັ່ງຄົນທີ່ຮັບ ໃຊ້ຜູ້ໜຶ່ງ,"[5] ພຣະເຢຊູໄດ້ປະກາດ ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ໂຜດ ໃຫ້ຄົນເປຍລ່ອຍ ຍ່າງໄດ້, ຄົນຕາບອດ ເຫັນ ຮຸ່ງ, ຄົນ ຫູ ໜວກ ຍິນ ໄດ້, ແລະ ຄົນ ຕາ ຍ ຄືນ ມີ ຊີ ວິ ດ.

ດ້ວ ຍ ຄ ຳ ອຸ ປ ະ ມ າ ເ ລື່ ອ ງ ໄ ຫ ຊ າ ມ າ ເ ລ ຍ ຜູ້ ໃ ຈ ດີ, ພ ຣ ະ ອ າ ຈ ານ ໄ ດ້ ສ ອ ນ ເ ຮົ າ ໃ ຫ້ ຮ ັ ກ ເ ພື່ ອ ນ ບ ້ ານ ຂ ອ ງ ເ ຮົ າ ເ ໝ ືອ ນ ຮ ັ ກ ຕ ົ ນ ເ ອ ງ.[6] ດ້ ວ ຍ ຄ ຳ ຕ ອ ບ ຂ ອ ງ ພ ຣ ະ ອ ົ ງ ຕ ໍ່ ເ ສ ດ ຖ ິ ຫ ນຸ່ ມ, ພ ຣ ະ ອ ົ ງ ໄ ດ້ ສ ອ ນ ເ ຮ ົ າ ໃ ຫ້ ປ ະ ຖ ິ ມ ຄ ວ າ ມ ເ ຫ ັ ນ ແ ກ່ ຕ ົ ວ ຂ ອ ງ ເ ຮ ົ າ.[7] ດ້ ວ ຍ ການ ລ້ ຽ ງ ເ ຂ ົ້ າ 5,000 ຄົ ນ, ພ ຣ ະ ອ ົ ງ ໄ ດ້ ສ ອ ນ ເ ຮ ົ າ ໃ ຫ້ ເ ຫ ັ ນ ຄ ວ າ ມ ຕ ້ ອ ງ ການ ຂ ອ ງ ຄ ົ ນ ອື ່ ນ.[8] ແ ລ ະ ດ ້ ວ ຍ ການ ເ ຫ ດ ສ ະ ໜ າ ທ ີ່ ໂ ນ ນ ພູ, ພ ຣ ະ ອ ົ ງ ໄ ດ້ ສ ອ ນ ເ ຮ ົ າ ໃ ຫ້ ສ ະ ແ ຫ ວ ງ ຫ າ ອ າ ນ າ จ ັ ກ ຂ ອ ງ ພ ຣ ະ ເ ຈ ົ້ າ ກ ່ ອ ນ.[9]

ຢ ູ່ ໃ ນ ໂ ລ ກ ໃ ໝ ່, ພ ຣ ະ ຜ ູ້ ເ ປ ັ ນ ເ ຈ ົ້ າ ທ ີ່ ໄ ດ້ ຟ ື ້ ນ ຄ ືນ ຊ ີ ວ ິ ດ ໄ ດ້ ປ ະ ກ າ ດ ວ່ າ, "ເ ຈ ົ້ າ ຮ ູ້ ສ ິ ່ ງ ທ ີ່ ເ ຈ ົ້ າ ຈ ະ ຕ ້ ອ ງ ເ ຮ ັ ດ ໃ ນ ສ າ ດ ສ ະ ໜ າ ຈ ັ ກ ຂ ອ ງ ເ ຮ ົ າ; ເ ພ າ ະ ວ າ ນ ທ ີ່ ເ ຈ ົ້ າ ເ ຫ ັ ນ ເ ຮ ົ າ ເ ຮ ັ ດ ມ າ ແ ລ ້ ວ ສ ິ ່ ງ ນ ັ ້ ນ ເ ຈ ົ້ າ ຕ ້ ອ ງ ເ ຮ ັ ດ ເ ໝ ືອ ນ ກ ັ ນ ເ ພ າ ະ ສ ິ ່ ງ ທ ີ່ ເ ຈ ົ້ າ ເ ຫ ັ ນ ເ ຮ ົ າ ເ ຮ ັ ດ ມ າ ແ ລ ້ ວ ສ ິ ່ ງ ນ ັ ້ ນ ເ ຈ ົ້ າ ຈ່ ຶ ງ ເ ຮ ັ ດ."[10]

ເ ຮ ົ າ ໄ ດ້ ເ ປ ັ ນ ພ ອ ນ ໃ ຫ້ ແ ກ່ ຄ ົ ນ ອ ື ່ ນ ເ ມ ື່ ອ ເ ຮ ົ າ ຮ ັ ບ ໃ ຊ້ ໃ ນ ຫ ນ ້ າ ທ ີ່ ຂ ອ ງ "ພ ຣ ະ ເ ຢ ຊ ູ ໄ ຫ ນ າ ຊ າ ເ ຮ ັ ດ ... ຜ ູ້ ໄ ດ້ ໄ ປ ທ ຸ ກ ຫ ົ ນ ທ ຸ ກ ແ ຫ ່ ງ ເ ຮ ັ ດ ຄ ຸ ນ ງ າ ມ ຄ ວ າ ມ ດ ີ."[11] ພ ຣ ະ ເ ຈ ົ້ າ ຈ ະ ປ ະ ທ ານ ພ ອ ນ ໃ ຫ້ ເ ຮ ົ າ ເ ພ ື່ ອ ຈ ະ ໄ ດ້ ພ ົ ບ ຄ ວ າ ມ ສ ຸ ກ ໃ ນ ການ ຮ ັ ບ ໃ ຊ້ ພ ຣ ະ ບ ິ ດ າ ຜ ູ້ ສ ະ ຖ ິ ດ ຢ ູ່ ໃ ນ ສ ະ ຫ ວ ັ ນ ຂ ອ ງ ເ ຮ ົ າ ເ ມ ື່ ອ ເ ຮ ົ າ ຮ ັ ບ ໃ ຊ້ ລ ູ ກ ງ ຂ ອ ງ ພ ຣ ະ ອ ົ ງ ຢ ູ່ ເ ທ ິ ງ ແ ຜ່ ນ ດ ິ ນ ໂ ລ ກ.

ແ ຫ ລ ່ ງ ອ້ າ ງ ອ ິ ງ

1. ເ ບ ິ ່ ງ Moses 1:39.
2. William Shakespeare, *King Henry the Eighth,* act 3, scene 2, lines 456–58.
3. ເ ບ ິ ່ ງ Doctrine and Covenants 64:34.
4. *Teachings of Presidents of the Church: John Taylor* (2001), 164.
5. ລ ູ ກ າ 22:27.
6. ເ ບ ິ ່ ງ ລ ູ ກ າ 10:30–37; ເ ບ ິ ່ ງ ມ ັ ດ ທ າ ຍ 22:39ບ ຄ ຳ ອ ີ ກ.
7. ເ ບ ິ ່ ງ ມ ັ ດ ທ າ ຍ 19:16–24; ມ າ ຣ ະ ໂ ກ 10:17–25; ລ ູ ກ າ 18:18–25.
8. ເ ບ ິ ່ ງ ມ ັ ດ ທ າ ຍ 14:15–21; ມ າ ຣ ະ ໂ ກ 6:31–44; ລ ູ ກ າ 9:10–17; ໂ ຢ ຮ ັ ນ 6:5–13.
9. ເ ບ ິ ່ ງ ມ ັ ດ ທ າ ຍ 6:33.
10. 3 ນ ີ ໄ ຟ 27:21.
11. ກ ິ ດ ຈ ະ ການ 10:38.

ການ ສ ອ ນ ຈ າ ກ ຂ່ າ ວ ສ ານ ນ ີ້

"[ພ ຣ ະ ຜ ູ້ ເ ປ ັ ນ ເ ຈ ົ້ າ] ຈ ະ ບ ໍ່ ອ ະ ນ ຸ ຍ າ ດ ໃ ຫ້ ເ ຮ ົ າ ລ ້ ມ ເ ຫ ລ ວ ຖ ້ າ ຫ າ ກ ເ ຮ ົ າ ເ ຮ ັ ດ ພ າ ກ ສ ່ ວ ນ ຂ ອ ງ ເ ຮ ົ າ. ພ ຣ ະ ອ ົ ງ ຈ ະ ເ ສ ີ ມ ສ ້ າ ງ ເ ຮ ົ າ ໃ ຫ້ ເ ກ ີ ນ ກ ว່ າ ພ ອ ນ ສ ະ ຫ ວ ັ ນ ແ ລ ະ ຄ ວ າ ມ ສ າ ມ າ ດ ຂ ອ ງ ເ ຮ ົ າ. ... ມ ັ ນ ເ ປ ັ ນ ປ ະ ສ ົ ບ ການ ທ ີ່ ຫ ວ ານ ຊ ຶ ່ ນ ທ ີ່ ສ າ ມ າ ດ ມ າ ສ ູ່ ມ ະ ນ ຸ ດ" (Ezra Taft Benson, in *Teaching, No Greater Call* [1999], 20). ໃ ຫ້ ແ ບ ່ ງ ປ ັ ນ ປ ະ ສ ົ ບ ການ ຕ ອ ນ ທ ີ່ ທ ່ າ ນ ຫ ລ ີ ບ າ ງ ຄ ົ ນ ທ ີ່ ທ ່ າ ນ ຮ ູ້ ຈ ັ ກ ຮ ູ້ ສ ຶ ກ ວ ່ າ ພ ຣ ະ ຜ ູ້ ເ ປ ັ ນ ເ ຈ ົ້ າ ໄ ດ້ ເ ສ ີ ມ ສ ້ າ ງ ພ ອ ນ ສ ະ ຫ ວ ັ ນ ແ ລ ະ ຄ ວ າ ມ ສ າ ມ າ ດ ຂ ອ ງ ເ ຂ ົ າ ເ ຈ ົ້ າ. ເ ຊ ື້ ອ ເ ຊ ີ ນ ຄ ອ ບ ຄ ົ ວ ໃ ຫ້ ແ ບ ່ ງ ປ ັ ນ ປ ະ ສ ົ ບ ການ ທ ີ່ ດ ີ ຂ ອ ງ ເ ຂ ົ າ ເ ຈ ົ້ າ ເ ມ ື່ ອ ເ ຂ ົ າ ເ ຈ ົ້ າ ຕ ອ ບ ຮ ັ ບ "ການ ເ ອ ີ ້ ນ ໃ ຫ້ ຮ ັ ບ ໃ ຊ້ ຂ ອ ງ ພ ຣ ະ ຜ ູ້ ຊ ່ ວ ຍ ໃ ຫ້ ລ ອ ດ."

ຄ ົ ນ ໜ ຸ ່ ມ

ການ ຮ ັ ບ ໃ ຊ້ ຢ ູ່ ໃ ນ ພ ຣ ະ ວ ິ ຫ ານ

ໂ ດ ຍ ເ ບ ັ ນ ຈ າ ມ ິ ນ ເ ອ

ຕ ອ ນ ຂ ້ າ ພ ະ ເ ຈ ົ້ າ ມ ີ ອ າ ຍ ຸ ໄ ດ້ 17 ປ ີ, ຂ ້ າ ພ ະ ເ ຈ ົ້ າ ໄ ດ້ ເ ລ ີ ່ ມ ຄ ິ ດ ກ ່ ຽ ວ ກ ັ ບ ອ ະ ນ າ ຄ ົ ດ ຂ ອ ງ ຂ ້ າ ພ ະ ເ ຈ ົ້ າ ຢ ່ າ ງ ເ ອ ົ າ ຈ ິ ງ ເ ອ ົ າ ຈ ັ ງ, ແ ລ ະ ຂ ້ າ ພ ະ ເ ຈ ົ້ າ ໄ ດ້ ອ ະ ທ ິ ຖ ານ ຫ າ ພ ຣ ະ ບ ິ ດ າ ເ ທ ິ ງ ສ ະ ຫ ວ ັ ນ ກ ່ ຽ ວ ກ ັ ບ ສ ິ ່ ງ ທ ີ່ ຂ ້ າ ພ ະ ເ ຈ ົ້ າ ສ າ ມ າ ດ ເ ຮ ັ ດ ເ ພ ື່ ອ ຕ ອ ນ ໄ ປ ສ ອ ນ ສ າ ດ ສ ະ ໜ າ ແ ລ ະ ຮ ັ ບ ຖ ານ ະ ປ ະ ໂ ລ ຫ ິ ດ ແ ຫ ່ ງ ເ ມ ນ ຄ ິ ເ ສ ເ ດ ັ ກ. ຂ ້ າ ພ ະ ເ ຈ ົ້ າ ຮ ູ້ ສ ຶ ກ ວ ່ າ ຂ ້ າ ພ ະ ເ ຈ ົ້ າ ຄ ວ ນ ໄ ປ ພ ຣ ະ ວ ິ ຫ ານ ເ ລ ື້ ອ ຍ ໆ ເ ພ າ ະ ມ ັ ນ ເ ປ ັ ນ ບ ້ ານ ຂ ອ ງ ພ ຣ ະ ຜ ູ້ ເ ປ ັ ນ ເ ຈ ົ້ າ ແ ລ ະ ເ ປ ັ ນ ບ ່ ອ ນ ທ ີ່ ຂ ້ າ ພ ະ ເ ຈ ົ້ າ ສ າ ມ າ ດ ຮ ູ້ ສ ຶ ກ ໃ ກ້ ຊ ິ ດ ກ ັ ບ ພ ຣ ະ ບ ິ ດ າ ເ ທ ິ ງ ສ ະ ຫ ວ ັ ນ ຂ ອ ງ ຂ ້ າ ພ ະ ເ ຈ ົ້ າ.

ສ ະ ນ ັ ້ ນ ຂ ້ າ ພ ະ ເ ຈ ົ້ າ ຈ ຶ ່ ງ ໄ ດ້ ຕ ັ ້ ງ ເ ປ ົ້ າ ໝ າ ຍ ທ ີ່ ຈ ະ ຮ ັ ບ ບ ັ ບ ຕ ິ ສ ະ ມ າ 1,000 ເ ທ ື່ ອ ຕ ໍ່ ປ ີ. ຂ ້ າ ພ ະ ເ ຈ ົ້ າ ຮ ູ້ ສ ຶ ກ ວ ່ າ ຕ ້ ອ ງ ໄ ດ້ ຕ ັ ້ ງ ເ ປ ົ້ າ ໝ າ ຍ ນ ັ ້ ນ; ຂ ້ າ ພ ະ ເ ຈ ົ້ າ ໄ ດ້ ຖ ິ ສ ິ ນ ອ ົ ດ ເ ຂ ົ້ າ ເ ພ ື່ ອ ຈ ະ ໄ ດ້ ຮ ູ້ ວ ່ າ ມ ັ ນ ເ ປ ັ ນ ສ ິ ່ ງ ທ ີ່ ຂ ້ າ ພ ະ ເ ຈ ົ້ າ ຄ ວ ນ ເ ຮ ັ ດ ຫ ລ ື ບ ໍ ່. ພ ຣ ະ ບ ິ ດ າ ເ ທ ິ ງ ສ ະ ຫ ວ ັ ນ ຂ ອ ງ ເ ຮ ົ າ ໄ ດ້ ຕ ອ ບ ຂ ້ າ ພ ະ ເ ຈ ົ້ າ, ແ ລ ະ ຂ ້ າ ພ ະ ເ ຈ ົ້ າ ໄ ດ້ ເ ລ ີ ່ ມ ຕ ົ ້ ນ ໄ ປ ພ ຣ ະ ວ ິ ຫ ານ ແ ທ ນ ປ ີ ໂ ກ ແ ມ ັ ນ ຊ ີ ໂ ກ ທ ຸ ກ ງ ວ ັ ນ ເ ສ ົ າ.

ຫ ລ ັ ງ ຈ າ ກ ຂ ້ າ ພ ະ ເ ຈ ົ້ າ ໄ ດ້ ຮ ັ ບ ບ ັ ບ ຕ ິ ສ ະ ມ າ ໄ ດ້ 500 ເ ທ ື່ ອ, ຂ ້ າ ພ ະ ເ ຈ ົ້ າ ໄ ດ້ ຕ ັ ້ ງ ເ ປ ົ້ າ ໝ າ ຍ ສ ິ ບ ປ ະ ຫ ວ ັ ດ ຄ ອ ບ ຄ ົ ວ ຄ ົ ນ ຫ າ ບ ັ ນ ພ ະ ບ ຸ ລ ຸ ດ ຂ ອ ງ ຂ ້ າ ພ ະ ເ ຈ ົ້ າ, ແ ລ ະ ຂ ້ າ ພ ະ ເ ຈ ົ້ າ ມ ັ ກ ຄ ົ ນ ຫ າ ຫ ລ າ ຍ ຈ ົ ນ ວ ່ າ ຂ ້ າ ພ ະ ເ ຈ ົ້ າ ນ ອ ນ ບ ໍ ່ ຫ ລ ับ ເ ພ າ ະ ຂ ້ າ ພ ະ ເ ຈ ົ້ າ ຊ ອ ກ ຫ າ ລ າ ຍ ຊ ື່. ຂ ້ າ ພ ະ ເ ຈ ົ້ າ ໄ ດ້ ພ ົ ບ ເ ຫ ັ ນ ລ າ ຍ ຊ ື່ ຂ ອ ງ 50 ຄ ົ ນ ໃ ນ ຈ ຳ ນ ວ ນ ແ ປ ດ ລ ຸ ້ ນ ຄ ົ ນ ໃ ນ ປ ະ ຫ ວ ັ ດ ຄ ອ ບ ຄ ົ ວ ຂ ອ ງ ຂ ້ າ ພ ະ ເ ຈ ົ້ າ; ຂ ້ າ ພ ະ ເ ຈ ົ້ າ ໄ ດ້ ຊ ່ ວ ຍ ເ ຮ ັ ດ ວ ຽ ກ ງ າ ນ ຢ ູ່ ໃ ນ ພ ຣ ະ ວ ິ ຫ ານ ແ ທ ນ ເ ຂ ົ າ ເ ຈ ົ້ າ ທ ຸ ກ ຄ ົ ນ.

ໃ ນ ທ ີ່ ສ ຸ ດ ຂ ້ າ ພ ະ ເ ຈ ົ້ າ ໄ ດ້ ຮ ັ ບ ບ ັ ບ ຕ ິ ສ ະ ມ າ 1,300 ເ ທ ື່ ອ, ແ ລ ະ ຂ ້ າ ພ ະ ເ ຈ ົ້ າ ໄ ດ້ ຮ ຽ ນ ຈ ົ ບ ຫ້ ອ ງ ຮ ຽ ນ ສ າ ດ ສ ະ ໜ າ, ໄ ດ້ ຮ ັ ບ ຖ ານ ະ ປ ະ ໂ ລ ຫ ິ ດ ແ ຫ ່ ງ ເ ມ ນ ຄ ິ ເ ສ ເ ດ ັ ກ, ແ ລ ະ ຕ ອ ນ ນ ີ້ ພ ວ ມ ຮ ັ ບ ໃ ຊ້ ເ ປ ັ ນ ຜ ູ້ ສ ອ ນ ສ າ ດ ສ ະ ໜ າ ເ ຕ ັ ມ ເ ວ ລ າ, ຊ ຶ ່ ງ ເ ປ ັ ນ ເ ປ ົ້ າ ໝ າ ຍ ອ ັ ນ ສ ູ ງ ສ ຸ ດ ທ ີ່ ສ ຸ ດ ໃ ນ ຊ ີ ວ ິ ດ ຂ ອ ງ ຂ ້ າ ພ ະ ເ ຈ ົ້ າ.

ເຮົາສາມາດເຮັດບາງສິ່ງເພື່ອຄົນອື່ນ

ເຮົາແຕ່ລະຄົນສາມາດເຮັດບາງສິ່ງເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອຄົນອື່ນໄດ້. ປະທານມອນສັນໄດ້ສອນว່າ ເຮົາຄວນຮັກທຸກຄົນ ແລະຮຽນວິທີເພື່ອຈະເຫັນว່າເຮົາຈະສາມາດຊ່ວຍເຫລືອເຂົາເຈົ້າໄດ້ແນວໃດແດ່.

ເມື່ອທ່ານກົນເຂົ້າແລງນຳຄອບຄົວຂອງທ່ານ, ໃຫ້ແນະນຳແຕ່ລະຄົນໃນຄອບຄົວໃຫ້ບອກສິ່ງໜຶ່ງທີ່ເຂົາໄດ້ເຮັດເພື່ອຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນໃນມື້ນັ້ນ. ໃຫ້ຂຽນປະສົບການຂອງທ່ານກ່ຽວກັບການຮັບໃຊ້ໄວ້ຢູ່ໃນປຶ້ມບັນທຶກສ່ວນຕົວຂອງທ່ານແຕ່ລະມື້.

© 2012 ໂດຍ Intellectual Reserve, Inc. ສະຫງວນລິຂະສິດທຸກປະການ. ຈັດພິມໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາ. ສະບັບເປັນພາສາອັງກິດໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ: 6/11. ການແປໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ: 6/11. ແປຈາກ *First Presidency Message, August 2012.* Laotian. 10368 331

ລ້ຽງມີປະຕິບັດໃນເວລາທີ່ຂັດສົນ

ໃຫ້ສຶກສາຂ່າວສານນີ້ດ້ວຍການອະທິຖານ, ແລະ ເມື່ອເໝາະສົມໃຫ້ສົນທະນາກ່ຽວກັບມັນບຸຈຳເອື້ອຍນ້ອງທີ່ທ່ານໄປຢ້ຽມຢາມ. ໃຫ້ໃຊ້ຄຳຖາມຕ່າງໆເພື່ອຊ່ວຍທ່ານເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ເອື້ອຍນ້ອງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ສະມາຄົມສະຕີສິງເຄາະເປັນກິດຈະກຳໜຶ່ງໃນຊີວິດຂອງທ່ານເອງ.

ສັດທາ, ຄອບຄົວ, ສິງເຄາະ

ໃນຖານະທີ່ເປັນຄູ່ຢ້ຽມສອນ, ຈຸດປະສົງປ່າງໜຶ່ງຄືທີ່ຈະຊ່ວຍເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ຄອບຄົວ ແລະ ບ້ານເຮືອນ. ເອື້ອຍນ້ອງທີ່ເຮົາໄປຢ້ຽມຢາມຄວນສາມາດກ່າວວ່າ, "ຖ້າຂ້ອຍມີບັນຫາ, ຂ້ອຍຮູ້ວ່າຄູ່ຢ້ຽມສອນຂອງຂ້ອຍຈະຊ່ວຍເຫລືອຂ້ອຍ ໂດຍບໍ່ລໍຖ້າໃຫ້ຂ້ອຍຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອ." ໃນການຮັບໃຊ້, ເຮົາມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບທີ່ຈະຮູ້ຈັກເຖິງຄວາມຕ້ອງການຂອງເອື້ອຍນ້ອງທີ່ເຮົາໄປຢ້ຽມສອນ. ເມື່ອເຮົາສະແຫວງຫາການດົນໃຈ, ເຮົາຈະຮູ້ຈັກຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການທາງວິນຍານ ແລະ ທາງໂລກຂອງເອື້ອຍນ້ອງທີ່ເຮົາຖືກມອບໝາຍໃຫ້ໄປຢ້ຽມຢາມ. ແລ້ວ, ໂດຍການໃຊ້ເວລາ, ຄວາມຊຳນານ, ພອນສະຫວັນ, ການອະທິຖານດ້ວຍສັດທາ, ແລະ ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອທາງວິນຍານ ແລະ ຈິດໃຈຂອງເຮົາ, ເຮົາຈະສາມາດຊ່ວຍຮັບໃຊ້ດ້ວຍຄວາມເຫັນອົກເຫັນໃຈ ລະຫว่ວ່າງເວລາທີ່ມີຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ການຕາຍ, ແລະ ໃນສະພາບການພິເສດອື່ນໆ.[1]

ຜ່ານຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຂອງການລາຍງານຈາກຄູ່ຢ້ຽມສອນ, ຝ່ າຍປະທານສະມາຄົມສະຕີສິງເຄາະຈະໄດ້ຮູ້ຈັກຄວາມຕ້ອງການພິເສດຂອງເອື້ອຍນ້ອງບາງຄົນ ຜູ້ທີ່ມີບັນຫາທາງຮ່າງກາຍ ຫລື ຈິດໃຈ, ມີການສຸກເສີນ, ການເກີດ, ການຕາຍ, ຄວາມພິການ, ຄວາມເຫງົ້ າຫງອຍ, ຫລື ການທ້າທາຍອື່ນໆ. ຈາກນັ້ນປະທານສະມາຄົມສະຕີສິງເຄາະລາຍງານເລື່ອງທີ່ນາງຮູ້ຈັກຕໍ່ອະທິການ. ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງເພິ່ນ, ນາງຈະປະສົມປະສານໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອ.[2]

ໃນຖານະທີ່ເປັນຄູ່ຢ້ຽມສອນ ເຮົາສາມາດມີເຫດຜົນ ... ທີ່ຈະປິຕິຍິນດີຫລາຍຂະໜາດໃດ ເພາະພອນຊຶ່ງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ເຮົາ, ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ເຮົາເປັນເຄື່ອງມືໃນພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າເພື່ອນຳເອົາຜົນງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ມາ (ເບິ່ງ Alma 26:1, 3).

ຈາກພຣະຄຳພີ

ມັດທາຍ 22:37–40; ລູກາ 10:29–37; ເບິ່ງ Alma 26:1–4; ເບິ່ງ Doctrine and Covenants 82:18–19

ຈາກປະຫວັດສາດຂອງເຮົາ

ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນສາດສະໜາຈັກ, ສະມາຊິກເປັນກຸ່ມນ້ອຍ ແລະ ຢູ່ໃກ້ກັນ. ສະມາຊິກສາມາດຊ່ວຍເຫລືອກັນຢ່ າງວ່ອງໄວເມື່ອມີບາງຄົນຕ້ອງການຄວາມເຊື່ອເຫລືອ. ປະຈຸບັນນີ້ ສະມາຊິກຂອງເຮົາມີຢູ່ຫລາຍກວ່ າ 14 ລ້ ານຄົນ ແລະ ຢ່ ານກັນຢູ່ທົ່ ວໂລກ. ການຢ້ ຽມສອນເປັ ນພາກສ່ ວນໜຶ່ ງຂອງແຜນຂອງພຣະຜູ້ເປັ ນເຈົ້ າ ເພື່ ອ ຊ່ ວ ຍ ເ ຫ ລືອ ລູ ກ ໆ ຂ ອ ງ ພ ຣ ະ ອົ ງ.

"ລະບົ ບ ດ ຽ ວ ເ ທົ່ ານ ັ ້ ນ ທ ີ່ ສ າ ມ າ ດ ຈ ັ ດ ຫ າ ຄ ວ າ ມ ຊ ່ ວ ຍ ເ ຫ ລ ືອ ແ ລ ະ ການ ປ ອ ບ ໂ ຍ ນ ໃ ຫ ້ ທ ົ ່ ວ ສ າ ດ ສ ະ ໜ າ ຈ ັ ກ ທ ີ່ ໃ ຫ ຍ ່ ໂ ຕ ຢ ູ່ ໃ ນ ໂ ລ ກ ທ ີ່ ແ ຕ ກ ຕ ່ າ ງ ກ ັ ນ ນ ີ້ ໄ ດ ້ ແ ມ ່ ນ ຜ ່ ານ ການ ຮ ັ ບ ໃ ຊ ້ ຂ ອ ງ ຜ ູ ້ ຄ ົ ນ ທ ີ່ ຢ ູ ່ ໃ ກ ້ ຜ ູ ້ ທ ີ່ ຂ ັ ດ ສ ົ ນ," ປ ະ ທ ານ ເ ຮ ັ ນ ລ ີ ບ ີ ໄ ອ ຣ ິ ງ, ທ ີ່ ປ ຶ ກ ສ າ ທ ີ່ ໜ ຶ່ ງ ໃ ນ ຝ ່ າ ຍ ປ ະ ທ ານ ສ ູ ງ ສ ຸ ດ ໄ ດ ້ ກ ່ າ ວ.

"... ອ ະ ທ ິ ກ ານ ແ ລ ະ ປ ະ ທ ານ ສ າ ຂ າ ທ ຸ ກ ຄ ົ ນ ມ ີ ປ ະ ທ ານ ສ ະ ມ າ ຄ ົ ນ ສ ະ ຕ ີ ສ ິ ງ ເ ຄ າ ະ ທ ີ່ ຈ ະ ເ ພ ິ ່ ງ ພ າ ອ າ ໄ ສ," ເ ພ ິ ່ ນ ກ ່ າ ວ ຕ ໍ່. "ນ າ ງ ມ ີ ຄ ູ ້ ຢ ້ ຽ ມ ສ ອ ນ, ຜ ູ ້ ຮ ູ ້ ຈ ັ ກ ການ ທ ົ ດ ລ ອ ງ ແ ລ ະ ຄ ວ າ ມ ຕ ້ ອ ງ ການ ຂ ອ ງ ເ ອ ື ້ ອ ຍ ນ ້ ອ ງ ແ ຕ ່ ລ ະ ຄ ົ ນ. ຜ ່ ານ ທ າ ງ ເ ຂ ົ າ ເ ຈ ົ້ າ, ນ າ ງ ສ າ ມ າ ດ ຮ ູ ້ ໃ ຈ ຂ ອ ງ ທ ຸ ກ ຄ ົ ນ ແ ລ ະ ຄ ອ ບ ຄ ົ ວ ຂ ອ ງ ເ ຂ ົ າ ເ ຈ ົ້ າ. ນ າ ງ ສ າ ມ າ ດ ສ ະ ໜ ອ ງ ຄ ວ າ ມ ຕ ້ ອ ງ ການ ແ ລ ະ ຊ ່ ວ ຍ ເ ຫ ລ ືອ ອ ະ ທ ິ ກ ານ ໃ ນ ການ ເ ອ ີ ້ ນ ຂ ອ ງ ເ ພ ິ ່ ນ ເ ພ ື່ ອ ບ ຳ ລ ຸ ງ ລ ້ ຽ ງ ເ ຂ ົ າ ເ ຈ ົ້ າ ແ ລ ະ ຄ ອ ບ ຄ ົ ວ ຂ ອ ງ ເ ຂ ົ າ ເ ຈ �d."[3]

ແຫລ່ ງອ້ າງອີ ງ

1. ເ ບ ິ່ ງ *Handbook 2: Administering the Church* (2010), 9.5.1; 9.6.2.
2. ເ ບ ິ່ ງ *Handbook 2,* 9.6.2.
3. Henry B. Eyring, in *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 110.

ເ ຮ ົ າ ສ າ ມ າ ດ ເ ຮ ັ ດ ຫ ຍ ັ ງ ແ ດ ່ ?

1. ເ ຮ ົ າ ໄ ດ ້ ໃ ຊ ້ ຂ ອ ງ ປ ະ ທ ານ ແ ລ ະ ພ ອ ນ ສ ະ ຫ ວ ັ ນ ຂ ອ ງ ເ ຮ ົ າ ບ ໍ ? ເ ພ ື່ ອ ເ ປ ັ ນ ພ ອ ນ ໃ ຫ ້ ແ ກ ່ ຄ ົ ນ ອ ື່ ນ?

2. ເ ອ ື ້ ອ ຍ ນ ້ ອ ງ ທ ີ່ ເ ຮ ົ າ ດ ູ ແ ລ ຮ ູ ້ ບ ໍ ່ ວ ່ າ ເ ຮ ົ າ ເ ຕ ັ ມ ໃ ຈ ທ ີ່ ຈ ະ ຊ ່ ວ ຍ ເ ຫ ລ ືອ ເ ຂ ົ າ ເ ຈ ົ້ າ ເ ມ ື່ ອ ເ ຂ ົ າ ເ ຈ ົ້ າ ຕ ້ ອ ງ ການ ຄ ວ າ ມ ຊ ່ ວ ຍ ເ ຫ ລ ືອ?

ສ ຳ ລ ັ ບ ລ າ ຍ ລ ະ ອ ຽ ດ ເ ພ ິ ່ ມ ເ ຕ ີ ມ, ໃ ຫ ້ ເ ປ ີ ດ ເ ບ ິ່ ງ ທ ີ່ reliefsociety.lds.org.

© 2012 ໂ ດ ຍ Intellectual Reserve, Inc. ສ ະ ຫ ງ ວ ນ ລ ິ ຂ ະ ສ ິ ດ ທ ຸ ກ ປ ະ ການ. ຈ ັ ດ ພ ິ ມ ໃ ນ ສ ະ ຫ ະ ລ ັ ດ ອ າ ເ ມ ຣ ິ ກ າ. ສ ະ ບ ັ ບ ເ ປ ັ ນ ພ າ ສ າ ອ ັ ງ ກ ິ ດ ໄ ດ ້ ຮ ັ ບ ອ ະ ນ ຸ ຍ າ ດ: 6/11. ການ ແ ປ ໄ ດ ້ ຮ ັ ບ ອ ະ ນ ຸ ຍ າ ດ: 6/11. ແ ປ ຈ າ ກ *Visiting Teaching Message, August 2012.* Laotian. 10368 331